

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 412/2026
09.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 9/25 од 18.11.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 20/26 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 9/25 од 18.11.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 20/26 од 19.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 9/25 од 18.11.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверевања од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 20/26 од 19.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, и пресуда Основног суда у Пожеги К 9/25 од 18.11.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, повреде кривичног

закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истичући да радње за које је окривљени оглашен кривим не садрже законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ јер је за постојање наведеног кривичног дела, према мишљењу браниоца, потребно је да као последица примене насиља, квалификоване претње, дрског или безобзирног понашања, код оштећеног лица постоји континуирани осећај угрожености спокојства, телесног интегритета или душевног стања, при чему предузета радња извршења мора бити таквог интензитета да може изазвати наведену последицу.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване.

Радња извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, алтернативно је прописана и може се састојати у примени насиља, употреби претње да ће се напасти на живот или тело или у дрском или безобзирном понашању. Неопходно је да је радња извршења таква да је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице, а кривично дело је свршено онда када дође до тог угрожавања. При томе, иако је последица предметног кривичног дела опредељена трајним глаголским обликом као угрожавање спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице учиниоца, ово кривично дело, према налажењу Врховног суда, може постојати и онда када је радња извршења предузета само једном. Дакле, кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ постојаће и када је предузета једна радња извршења која је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице учиниоца, односно до наступања забрањене последице.

Из изреке побијане првостепене пресуде, произилази да је окривљени АА, дана 12.08.2024. године, у Пожеги, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство и душевно стање члана своје породице, бивше супруге ББ, на тај начин што јој је путем мобилног телефона слао увредљиве поруке да је ку.ветина и да је била са другим мушкарцима, садржине „Волео сам те до данас ку.ветино, што ти рече и твој болесни отац...“ и „Изроде“.

Према налажењу Врховног суда, у описаним радња, које је окривљени предузео, стичу се сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. става 1. КЗ, међу којима и последица овог кривичног дела која се, у конкретном случају, састоји у угрожавању спокојства и душевног стања оштећене ББ, која је проузрокована радњама окривљеног, конкретно његовом дрском и безобзирном понашању које је огледа у слању претходно описаних порука, које су објективно подобне да доведу до угрожавања спокојства и душевног стања члана породице, до чега је у овом случају и дошло.

Стога чињенични опис наведеног дела садржи сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП истичући да пресудом првостепеног суда није потпуно решен предмет оптужбе јер је окривљени оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ које је извршено 12.08.2024. године, док о догађају од 27.08.2024. године није одлучено, иако је оптужним предлогом јавног тужиоца Кто 219/24 од 22.01.2025. године, који је измењен 16.10.2025. године, окривљеном стављено на терет да је ово кривично дело извршио 12.08.2024. године и 27.08.2024. године.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП постоји уколико пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему се о непотпуно решеном предмету оптужбе може говорити само у ситуацији када суд уопште није донео одлуку о некој тачки оптужбе.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Пожеги Кто 219/24 од 22.01.2025. године, који је измењен 16.10.2025. године, окривљеном АА стављено на терет да је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ извршио „у периоду од 12.08.2024. године до 27.08.2024. године“.

Побијаном пресудом првостепеног суда окривљени АА оглашен је кривим да је кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, које му је стављено на терет наведеним оптужним предлогом, извршио дана 12.08.2024. године.

У конкретном случају, првостепени суд је у изреци своје пресуде изоставио чињеничне наводе оптужног предлога јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Пожеги Кто 219/24 од 22.01.2025. године, измењеног 16.10.2025. године, „а затим је

окривљени дана 27.08.2024. године у разговору са малолетним сином ВВ, путем мобилног телефона на коме је био укључен спикерфон да оштећена чује, за њу рекао „Мама је луда. Извини ВВ, мама је много луда...“, налазећи да наводи оптужног предлога у овом делу нису доказани.

Поступајући на тај начин, првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, како то погрешно сматра бранилац окривљеног. Ово стога што је суд овлашћен да мења чињенични опис дела из оптужног акта и да га уподобљава чињеничном стању утврђеном током доказног поступка, уколико при томе остаје у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела, као што је учињено у конкретном случају. Према томе, првостепеном пресудом у потпуности је решен предмет оптужбе, а наведена измена чињеничног описа кривичног дела извршена је у корист окривљеног.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаном пресудом првостепеног суда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Ћаловић, захтев за заштиту законитости подноси и због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП међутим, у захтеву не образлаже у чему се конкретна повреда закона састоји, па Врховни суд наведену повреду закона није разматрао налазећи да захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже навођење конкретног разлога за подношење захтева за заштиту законитости и његово образложење.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ћаловића, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић